

**Școala de Arte și Meserii
Grințieș**

**Comuna Grințieș,
Județul Neamț**

Vis de vară

Revista clasei

a III-a

Anul IV

Nr. 1

Vis de vară

**COLECTIVUL DE REDACȚIE: ELEVII CLASEI A III-A S.A.M.
GRINȚIEȘ, JUD. NEAMȚ**

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ

Bortîșca Gabriel

Azoîței Elisabeta

FOTOGRAFII: Azoîței Elisabeta

**COPERTA SI DESENELE: Elevii clasei a III-a ,
S.A.M Grințieș**

COORDONATOR: AZOIȚEI ELISABETA

Ziua Educației

De ce o zi consacrată cadrelor didactice - educatori, învățători sau profesori?

Pentru că ei contribuie în mod esențial la dezvoltarea unei țări, asigurând transmiterea de cunoștințe. Ei joacă, de asemenea, un rol civic de mare importanță, contribuind la păstrarea coeziunii sociale. În 1994, în data de 5 octombrie, UNESCO a inaugurat prima Zi Mondială a Educatorilor. UNESCO a creat această zi pentru a atrage atenția anumitor guverne asupra condițiilor rele de muncă în care cadrele didactice își desfășoară activitatea, asupra salariilor mici ale acestora. În această zi să le urăm învățătorilor și profesorilor noștri un sincer “LA MULȚI ANI !”, să le mulțumim pentru grija ce ne-o poartă, promițându-le că vom fi mai ascultători și vom învăța mai bine.

Elevii clasei a III-a

Educație pentru sănătate

-Proiect educational-

5 octombrie ,2010

“Să mâncăm sănătos”

PROIECT EDUCAȚIONAL EXTRACURRICULAR

EXCURSIA – O EXPERIENȚĂ DE VIAȚĂ

Obiective turistice propuse:

Fabrica de instrumente muzicale Reghin
Grădina zoologică Tg.-Mureș
Salina Turda
Grădina Botanică Cluj-Napoca
Catedrala metropolitană
Teatrul Național din Cluj-Napoca
Parteneriat cu elevii claselor I-IV, ai Liceului cu program sportiv
din Cluj-Napoca

Clipe de bucurie....

***Cântec pentru
mama***

**Pastram tradițiile
și obiceiurile
strabunilor noștri**

***Teatru- Copii în
roluri de părinți***

***Dragă Moș
Craciun!***

Proiect educațional

Trăiesc într-un mediu sănătos

„Pui de OM și
pui de POM” în
armonie
cu
natura

Apa, o poveste fara sfarsit

Toti trebuie sa veghem pentru ca
apa sa ramâna
curata și limpede. Viata noastra
depinde de aceasta!

Fi și tu o picătură!

Planeta noastră este o mare cârmăciară. Toți ei trebuie să
fie conștienți de faptul că trebuie să protejeze apa, care
este sursa de viață pentru toate organismele. Din momentul
când apă curată și limpede este disponibilă, oamenii au
de obicei o bună parte din viața lor. Dacă apa este
poluată, atunci este o sursă de boli și de
dezastruri.

Apa există pe Pământ de milioane
de ani. În apă au apărut tot s-au
dezvoltat primele vieți.

Trei sferturi din suprafața
Pământului este acoperită
de apă. De aceea, Pământul se
mai numește și
"Planeta albastru".

Apa urmează un ciclu natural: nu se pierde, ci se
transformă permanent. Am puțin timp să spunem că apa pe
care o folosim este reciclabilă.

Apa este un bun prieten. Numai 1% din cantitatea de apă
de pe Pământ se poate folosi pentru băut. Este important
să o păstrăm curată și să o consumăm cu măsură!

FIECĂRE PICĂTURĂ CONTEAZĂ

Cercul de pictură

Lumină și culoare Grințieș

Din creațiile noastre

Regina culorilor

Un vânticel moale îmi aduce în nări mirosul toamnei.
Covor arămiu se așterne pe drumul plin de copii. Peste gardurile satului atârnă buchete
parfumate și ochioase de dumitrițe .
Ziua scade, iar noaptea se lasă mai devreme cu răcoare și brumă.
Ramurile pădurii din spatele casei sunt triste și goale.
Pământul își dăruiește rodul: mere roșii ca focul , poame vineții, struguri brumați și legume
pline de energie.
Ce frumoasă este regina culorilor!

Dodea Maria
Clasa a III-a

Tronul anotimpurilor

Vara a plecat pe furiș! Aproape ca nu a observat nimeni...Este septembrie! În copaci frunzele
au prins rugina, semn că vine toamna.
Ramurile copacilor sunt împodobite de lumina și culoare.
Toamna aduna copiii în marea familie a învățaturii – școala lor draga.
Toamna își revarsă tot belșugul ei, dăruindu-ne rodul pământului în hambarele pline.
Culorile acestui anotimp sunt fără egal: de la galbenul pal și rosul de foc, la maroniul brun și
verdele pământiu.
Peste tot plutește în aer mirosul zânei strugurilor .
Dar, în scurta vreme, pe tronul anotimpurilor se va urca zâna alba și rece, pură și curată - Iarna

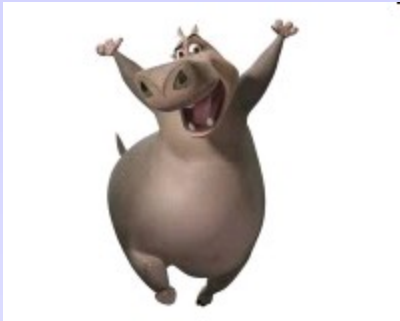
Buștihan Roxana
Clasa a III-a

Anotimpul culorilor

E toamna. Totul e acoperit de frunze maronii,
roșcate aurii și verzui...A căzut bruma, ca o pulbere albă.
Copii sensibili caută frunze deosebite pentru a
crea voal reginei Toamna. Alții, mai zburdalnici, adună frunzele grămadă, săr și se afunda
în ele. Culesul fructelor e în toi...Bunicii, cu obraji roșii ca merele , dau zor să adune
roadele bogate.
Pentru mine, toamna înseamnă: jocul de culori al
frunzelor, spectacolul neașteptat al unui curcubeu care a făcut un pod peste munții mei
înalti, soarele care stă ascuns după norii plumburii, dar și nostalgia după serenada
păsărelor și după florile care nu mai sunt...

Bortșcă Octavia
Clasa a III-a

Să ne amuzăm!

- Petrica, de ce l-ai lovit pe Ionica?
- M-a facut hipopotam, ,domnule invatator!
- Cind?
- Cu trei luni in urma!
- Si de ce l-ai lovit astazi?
- Abia acum am vazut cum arata un hipopotam!

Invatatoarea, ii intreaba pe copii:

- Vasilica, ce-i tatal tau?
- Gunoier.
- Nu se spune gunoier, ci lucrator la Salubritate.
- Petrica ce-i tatal tau?
- Gropar.
- Nu se spune gropar, ci lucrator la Pompe Funebre.
- Gigel ce-i tatal tau?
- DJ la MYSTIC CLUB.
- Cum adica?
- Clopotar la biserica !

Învațatoarea da clasei tema : sa compuna o propozitie cu expresia "Mama e numai una".

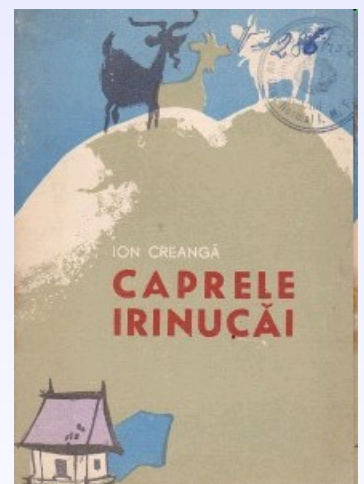
A doua zi, învațatoarea ii intreaba pe elevi ce propozitii au facut...

- Ionel, tu ce-ai scris?
- Cand am fost bolnav, mama a stat tot timpul cu mine - **mama e numai una !**
- Bravo! Dar tu, Vasilica, ce ai scris?
- Cand nu stiam sa fac vreun exercitiu la matematica, mama m-a ajutat sa le fac - **mama e numai una !**
- Excelent. Da tu Gigel, ce ai scris?
- Cand am ajuns ieri acasa, imi era foame si am intregat-o pe mama ce este de mancare, **Q**r ea mi-a zis ca sunt doua chiftelute in frigider; am deschis frigiderul si am strigat: **"Mama, e numai una !!"**

Rime despre Nică

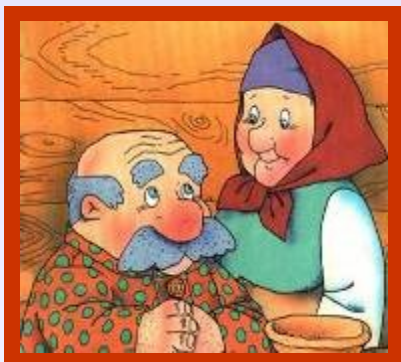
A fost odata c-an povesti
Un scriitor din humulesti
De Eminescu indemnăt,
Si-a povestit copilaria:
Cand in Ozana s-a scaldat
Uitand de fratiorul lui...
Mama il lasa dezbracat
Si gol in vazul targului.
I s-a facut pofta de cirese,
Cirese bune de furat ...
Dar il zareste Marioara
Si-l fugareste imediat !
Pe pupaza care-l trezeste
Si-l chinuie de-atatea ori
O prinse si-o vari in traista
Sa ia pret bun pe ea-n obor!
Si tot asa creste baiatul
Si-ajuns la scoala la Brosteni
Distruge casa Irinucai
Si caprele pline de rani
Cu-n bolovan ce sta si-acum
Drumetului in al sau drum
Si cate n-ar mai fi de spus
Despre Nica din Humulesti,
Despre Punguta cu doi bani
Si despre capra cu trei iezi.
Dar cum oare sa cuprinzi
Atatea lucruri minunate
Intr-o biata poezioara
Cu niste rime ...incurcate
Bortisca Octavia

Clasa a III-a

Povestea Turtiței

Citeste povestea si gaseste-i alt sfarsit!

Au fost odată un moș și o babă. Într-o zi, moșneagul o rugă pe babă să-i facă o turtiță, dar baba nu avea făină.

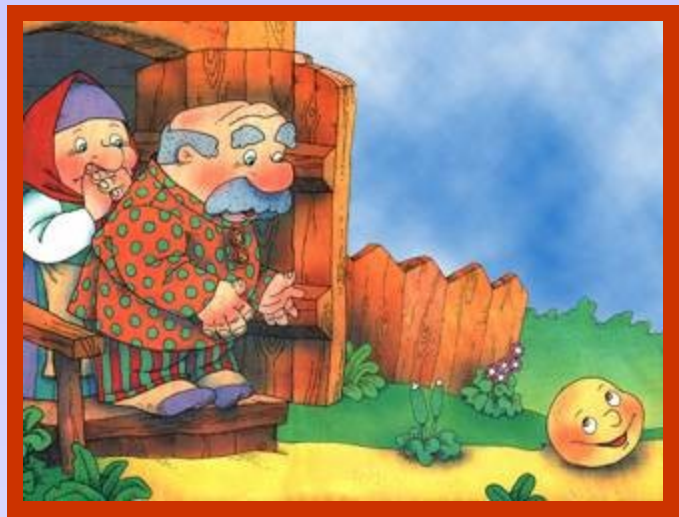
Se strădui și strânse, totuși, vreo doi pumni de făină de pe fundul lăzii.

Frământă aluatul, făcu o turtiță și o băgă la cuptor.

După puțin timp, baba scoase o turtiță rotunjoară, rumenă și frumoasă, și o puse pe fereastră să se mai răcească.

Turțița stătu ce stătu pe fereastră,
apoi se rostogoli pe laviță,
de acolo
pe dușumea și de pe
dușumea spre ușă.
Când ajunse la ușă, turțița sări
peste prag în tindă, apoi în
curte.

O porni spre poartă,
de acolo pe drum, după
care se rostogoli
tot mai departe și
mai departe.
Cum se rostogolea ea
pe drum, numai ce-i
ieși în cale un iepure,
care vru s-o mănânce.
Dar turțița, fără teamă,
îi zise:

*Eu sunt turțița umflată
De prin ladă adunată
Din cămară măturată
În cuptor sunt rumenită
Pe fereastră sunt răcită.
Iar apoi vrând să pară tare iscusită, mai zise:
Pe bunic l-am păcălit
De bunică am fugit
De tine-am să fug îndată
Iepuraș fără de pată.
Și se rostogoli mai departe, chiar de sub
nasul
iepurelui.*

Continuându-și drumul, numai ce-i ieși în
cale un lup, cu o gură cât o șură, care vru să
o înghită.
Turțița îi cântă și lui cântecul ei, pe care îl
sfârși zicând:
*Geaba lupul cască gura
Fug de el, mă dau de-a dura.*

Cum se rostogolea ea prin
pădure,
numai ce-i ieși în cale un urs, și
acesta
flămând nevoie mare!
Dar turțița nici că se sinchisi de
dânsul.
Îi cântă și ursului același
cântecel, pe
care îl încheie astfel:
*Nu mă tem cât de puțin
Căci fug și de Moș Martin.*

Rostogolindu-se turțița mai departe, în
cale îi apărură cumătra vulpe. Vicleana îi
dădu binețe și începu s-o laude,
spunându-i că e tare frumoasă și
rumenă. Turțița se bucură că a găsit pe
cineva care să o laude,
așa că se opri și-i cântă și vulpii
cântecelul ei, sfârșindu-l așa:
*Și de nimeni nu îmi pasă
Fug eu și de vulpe, lasă!*

Vulpea îi laudă cântecul, dar o rugă să
nu plece, ci să îl mai cânte o dată, căci
e bătrână și nu a auzit bine.

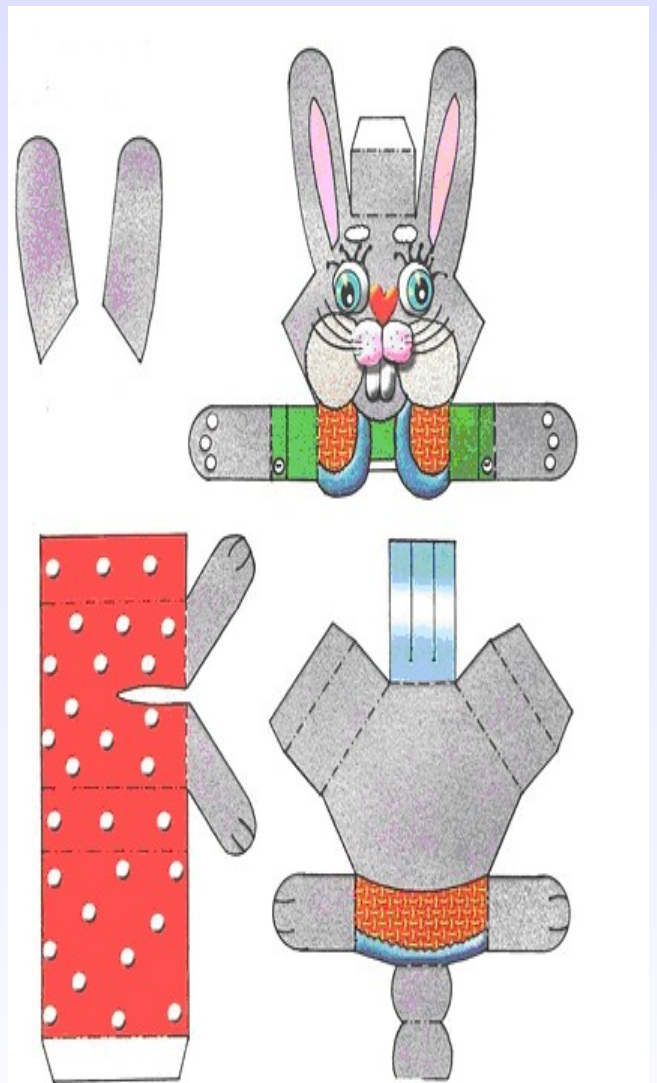
Ca să fie mai aproape, vicleana o pofti
să se așeze pe botul ei.

Turțița, nebănuind nimic, făcu întocmai.
Cântecul păru să-i placă mult vulpiței,
așa încât vru să-l mai asculte și a treia
oară, așa pentru ultima dată. O rugă
deci pe turțiță să l se așeze pe limbă și
să cânte acolo. Însă cum sări turțița pe
limba vulpii, aceasta ...hap! o înghiți.

Sarcina

La orele de abilități ați putea realiza aceste personaje pe care să le folosiți apoi în jocul de rol. Se decupează pe linia continuă și se îndoaie pe cea punctată.

- ISSN....